

Mátyás és az anyó

Mátyás király vadászgatott egy rengeteg erdőben társaival. Dél felé járt az idő, készítette a szakács az ebédet, de Mátyás az idő alatt úgy elcsámorgott, hogy eltévedt. Ráesteledett, de még mindig nem lelte barátit. Elfáradt, elcsigázódott, mikor megpillantott egy pislogó fényt. No, oda már bemegy, megpihen éjszakára. Egy öreg anyóka lakott ott.

Beköszönt:

- Adjon isten jó estét, édes öreganyám!
- Adjon isten neked is, fiam! Mi járatban vagy?
- Eltévedtem. Vadásztam társaimmal, de sehogy nem találom őket.

- Édes fiam, a sötétben már úgysem találod meg őket, ha a világosban nem találtad. Itt van ez a dikó, ezen megpihenhetsz reggelig. Vacsorát nem tudok neked adni... De várjál csak, van egy tyúkom, azt levágom.

Levágta az anyóka a tyúkot, megkopasztotta, főzött belőle jó húslevest. Megmelegedett Mátyás szíve, mikor eléje tette az anyóka a párolgó, finom levest. Megolvasta hány zsírszem gyöngyözik a leves tetején, és azt mondta:

- Tudod-e, anyóka, ki vagyok én? Bizony Mátyás király.
- Ó, fiam, ne haragudj rám, nem ismertelek meg, és királyhoz illően meg sem tiszteltelek.
- Nagyon elégedett vagyok, anyókám, mert egyetlen tyúkot is levágtad a vendégnek, és megfőzted levesnek. Most annyi aranyat kapsz tőlem, ahány zsírcsepp gyöngyöződik a leves tetején.

Elővette Mátyás király a pénzes zsákját, és híja nélkül kiszámolta az asztalra az aranyakat.

No, erre betoppantak vadásztársai.

- Jaj, királyunk, az egész erdőt bejártuk érted! Miért jöttél ilyen messze tőlünk? Nagyon aggódtunk érted. Közben meglátták az asztalon a sok aranyat, megtudták, miért kapta az anyóka a gazdag jutalmat.

"No - gondolta magában a kuktája -, majd főzök én a királyomnak olyan zsíros levest, hogy nem győzi nekem az aranyakat olvasni a zsákjából."

Hazamentek. A kuktája mindjárt másnap elkészítette a tyúkhúslevest, feltálalta. Mátyás király sejtette, honnan fúj a szél, hát méregbe gurult:

- Te kukta, elrontottad a levest, ehetetlen, mert csurom zsír az egész. Többet nem leszel a kuktám, amerre akarsz, arra mehatsz!

Lekókadtt fejjel hagyta ott a kukta a királyi udvart. Sok aranyat akart, de nem kapott semmit.